

ГРМЉАВИНА ГВ

Тачно у осам часова ујутру са положаја „Михајлова рупа“ из основног оруђа самоходне артиљеријске батерије испален је први пројектил према циљу. После четрнаест секунди зачула се детонација. Циљ у рејону „Великог Антравеља“ погођен је геометријски прецизно.

Интервидовски полигон *Пасуљанске ливаде* оживео је последњих дана маја. Неколико јединица наше војске, готово свих родова, гађањима и тактичким вежбама проверило је обученост и оспособљеност у извршавању ватрених задатака. Тродневна магла приморала је команданте да расположиво време користе рационално, па су и припадници 12. самоходног хаубичког артиљеријског дивизиона из састава Прве бригаде КоВ свитање 25. маја дочекали будни.

■ МАТЕМАТИКА ВАТРЕ

Око пола шест ујутру командант дивизиона потпуковник Синиша Рангелов дао је последња упутства старешинама пред извршење задатка. Војници маскирају возила, прегледају наоружање и проверавају везу. Рад војника надгледају командир Друге батерије капетан прве класе Верољуб Бунијевац и поручник Иван Јовановић, његов заменик.

– Дванаест војника мартовске партије данас ће имати „ватрено крштење“. Они ће у оквиру послуга бити у улогама пуниоца, додвача и возача, док ће командири и нишаније бити професионалци – објашњава потпуковник Рангелов.

На команду поручника Јовановића четири послуге муњеви-то заузимају своја места, пале моторе и формирају маршевску колону. У правилном размаку, поштујући тактичка начела „самохотке“ крећу према ватреном положају који се налази у рејону „Михајлова рупа“. По пристизању на одредиште, заменик командира батерије сваком оруђу одређује место одакле ће дејствовати. Следи попуна муницијом и одређивање основног правца. Чека се команда.

За то време на осматрачници, неколико километара удаљеној од ватреног положаја пуковник Жељко Кузмановић, заменик команданта бригаде, пуковник Драган Нешић, начелник одељења за обуку у Команди Копнених снага и потпуковник Рангелов прате рад командира батерије капетана Бунијеваца који тачно пет минута пре осам часова радио везом шаље податке о циљу.

На сцену ступа рачуначко одељење чији је задатак да на основу података са осматрачнице одреди елементе за гађање. Од њихове увежбаности у борбеним дејствима непосредно зависи успешност

АСУЉАНСКИМ ЛИВАДАМА

ОЗДИКА

ватре. Искусни артиљерци знају колико је тешко прецизно израчунати азимут и елевацију када и пола милиметра дебео траг оловке уцртан на карти, на удаљености од неколико километара доноси велике грешке.

Тачно у осам часова из уста цеви основног оруђа полетео је први пројектил. После четрнаест секунди, на брду „Велики Антравељ“ зачула се детонација. Погођен је центар мете ди-

САМОХОДНИ ДИВИЗИОН

Самоходни хаубички артиљеријски дивизион из Бачке Тополе у свом саставу поред командне има три ватрене батерије са по шест оруђа. Те јединице првенствено су намењене пружању ватрене подршке оклопним и механизованим саставима.

Самоходна хаубица 122 милиметра 2С1, популарна „гвоздика“, руске производње, у наоружање наше војске уведена је осамдесетих година. Користи тренутно-фугасне, кумулативне и пројектиле специјалне намене чији је домет око 15 километара. У састав батерије улази шест хаубица и два возила – КОТ 1В13 које служи за усмеравање оруђа и КОТ 1В14 за извиђање и осматрање погодака.

Основна предност у односу на вучну артиљерију огледа се у великој покретљивости и брзини дејства, док јој је основна мана релативно мали домет и застарели системи везе.

Заменик команданта бригаде
пуковник Жељко Кузмановић

Командант дивизиона
потпуковник Сениша Рангелов

мензија сто пута сто метара. Уследио је батеријски рафал, а затим и три плотуна. Пасуљанским ливадама разлегала се грмљавина „гвоздика“.

ОЧЕКИВАНИ РЕЗУЛТАТИ

Након посредног гађања, за које су самоходне хаубице преваходно и намењене, једно оруђе требало је да гађа непосредно у циљ. Избор је пао на одељење под командом потпоручника Драгана Тодосијевића. Тенковска олупина на удаљености од око 1.000 метара нашла се на нишану хаубице 122 милиметра. Два поготка у средиште циља показала су да је „гвоздика“ и те како употребљива за противоклопну борбу, а да њена послуга уме да извршава и такве ватрене задатке.

Командант дивизиона потпуковник Рангелов са уздржаним задовољством говори о гађању, обуци и будућим изазовима.

– Према ономе што сам у току обуке имао прилику да видим, резултати гађања су очекивани. Ипак, треба похвалити све младе старешине које свакодневно носе терет рада са војницима. Истовремено је и проблем и срећа када никога од њих не можете посебно да издвојите. Једноставно сви раде и улажу себе на веома високом нивоу – каже командант.

Он очекује да ће будућа професионализација донети много побољшања, но да би се постигао тај циљ треба пуно улагати. Према његовим речима, основни проблем је мотивација војника по уговору који би требало да буду окосница будуће војске.

– Веће плате и извесност у каријери учинили би тај позив примамљивијим за младе људе – сматра потпуковник Рангелов. ■

Александар ПЕТРОВИЋ
Снимио Звонко ПЕРГЕ